

PANDÉMIA UTÁN ÚJBÓL TELEPÜLÉSFÖLDRAJZI KONFERENCIÁT RENDEZTEK

LENNER TIBOR

Hosszú hallgatás után ismét Településföldrajzi Konferenciára invitálta a kutatókat, oktatókat, egyetemi hallgatókat és doktoranduszokat, a szervezést vállaló Településföldrajzi Tudományos Egyesület és az ELTE Berzsenyi Dániel Pedagógusképző Központ Földrajzi Tanszéke. 2022. április 21-22-én 18. alkalommal gyülekeztek Bükön a településföldrajz szakemberei. Az immáron felnőtt korba lépő rendezvényt ezúttal is a házigazda, *Németh Sándor*, Bük Város polgármestere üdvözölte, majd a szervezők nevében *Csapó Tamás* köszöntötte a Művelődési Ház nagytermét megtöltő résztvevőket és érdeklődőket. A konferenciát megtisztelte jelenlétével *Kozma Gábor*, az MTA IX. Osztály Társadalomföldrajzi Tudományos Bizottság elnöke is, aki rövid megnyitó beszéde után elvállalta a plenáris előadások levezető elnöki szerepét is.

A konferenciának ezúttal nem volt konkrét, ún. vezértémája, a szervezők minden előadó jelentkezését elfogadták, aki a településföldrajzzal kapcsolatos kutatási eredményét mutatta be. A kétnapos esemény első napján a felkért előadók plenáris előadásait hallhattuk, másnap a szekciókban az aktuális kutatásaikat mutatták be a konferenciára jelentkező vendégek.

Plenáris nyitó előadásukban *Illyés Zsuzsa - Földi Zsófia - Varga Dalma - Vaszócsik Vilja*, a MATE tanárai és hallgatói, a táj és település kapcsolatát vizsgálták a zöldfelületek kiterjedésének változásán a települések szegélyzónájában. A településszegély tájépítészeti szempontú értelmezésének újszerűsége abban áll, hogy a településszegély vizuális értelemben ugyan létező eleme a tájnak, de szerkezeti értelmezése, tervezési egységként való kezelése még nem bevett gyakorlat.

A sort *Bajmócy Péter* Beluszky Pállal közösen jegyzett előadása folytatta, amiben a SZTE egyetemi docense a magyarországi falvak funkcionális típusairól beszélt. Felhívta a hallgatóság figyelmét arra, hogy a falvak funkcionális típusai napjainkban bonyolultabbak, mint valaha. Mégpedig azért, mert egy hagyományos falunak eredendően volt lakó- és gazdasági funkciója, amit zömében a helyi mezőgazdaság jelentett. Ez a 19. század második felétől különböző alapszolgáltatásokkal egészült ki. Mára ez a helyzet jelentősen megváltozott, a legnagyobb változások éppen a falvaink gazdasági funkcióiban történtek az elmúlt évtizedekben. Eredmény: a falvak háromnegyedében a helyben lakó, munkaképes korú lakosság nagy része más településeken talál munkát (ingázófalvak).

Alpek B. Levente, a PTE adjunktusa és *Oláh Dániel* PhD. hallgató a magyarországi innovációs potenciál térszerkezeti, településföldrajzi

sajátosságairól értekeztek. Kísérletet tettek az innovációs potenciál index mellett más területi differenciáló faktorok azonosítására is, ezek alapján pedig felvázolták hazánk innovációs térszerkezetét, területi különbségeket és sűrűsödési pontokat kijelölve a kutatásukban.

Győri Róbert egyetemi docens és *Jankó Ferenc* adjunktus, az ELTE TTK előadói a száz éve született Major Jenő településföldrajzi munkásságának állítottak emléket tudománytörténeti mondandójukkal. A kiváló tájékozottsággal, elemzőképességgel megáldott kutató – aki rövid ideig a budapesti tudományegyetemen Mendöl Tibor településföldrajzi tanszékén volt adjunktus, majd a BME Városépítési tanszékén dolgozott – foglalkozott többek között a magyar történeti településszerkezetek kialakulásával és jellegzetességük feltárásával, a középvárosok fejlesztési szükségleteivel és lehetőségeivel. Lenyűgöző tudását és korszakalkotó kutatásait azonban nem értékelték a tanszéken, méltatlan támadásnak és mellőzöttségnek volt kitéve.

A konferencia történetében üde színfoltként *Balizs Dániel*, a BMGE tudományos munkatársa Kazahsztánba, a felhőkarcólók és szalmabálák országába kalauzolta a hallgatóságát. Vetítettképes útibeszámolójából kiderült, hogy az óriási, 29 magyarországnyi területű ország rendkívül változatos tájak és kultúrák otthona, melyek természetesen sokkal inkább meghatározzák az ország karakterét, mint az olajkutak vagy néha a nagyvárosok tiltakozókkal teli utcái.

Az utolsónak felszólaló plenáris előadó, *Egedy Tamás* tudományos főmunkatárs a CSFK FKI-ből a kreatív gazdaság városföldrajzi hatásait elemezte Magyarországon. A budapesti agglomeráció területéről merített példákon keresztül mutatta be a kreatív gazdaság fejlődésének városföldrajzi hatásait. Leszögezte: az elmúlt évtizedekben a tudás, a kreativitás és az innováció szerepe nagymértékben felértékelődött a városok versenyképességében. Nem véletlen tehát, hogy a kreativitás, a kreatív gazdaság és a városok fejlődése egyre jobban összefonódott. Ennek hatására fokozatosan átalakult a városok társadalma és gazdasága, valamint a városrégiók fizikai környezet és térbeli megjelenése.

Az első nap a már hagyományosnak mondható baráti vacsorával zárult a Vadásztanya étteremben, ahová dottóval érkeztek a vendégek. A fehérasztal mellett lehetőség nyílt kötetlen eszmecsere a tapasztalt kutatók és kezdő doktorandusz hallgatók között.

A második napon szekciókban folytatta a munkáját a konferencia. Az I. szekció levezető elnöke *Bajmócy Péter* (egyetemi docens SZE) volt. A szekcióban kilenc előadás hangzott el: *Váczi Sándor* (Geográfus) és *Fabula Szabolcs* (adjunktus, SZE): A big data szerepét vizsgálták a városi mobilitás kutatásában. *Miklé György* (tudományos munkatárs, MTA BTK) Trianon hatásait mutatta be, a fejlettség földrajzi különbségeire a történeti Esztergom és Komárom vármegyék területén. *Fülöp Krisztina* (egyetemi hallgató, NYE) Vásárosnamény társadalmi-gazdasági fejlődését vizsgálta, különös tekintettel a szegregátumokra. *Kozma Gábor* (egyetemi tanár, DE) Debrecen város gazdaságfejlesztésének egyik

zászlóshajóját, a Debreceni Déli Ipari Parkot mutatta be. *Sípos Balázs* (doktorandusz, PTE) a Panelprogram hatását vizsgálta a pécsi lakótelepek lakásállományára 2001 és 2013 között. *Csapó Tamás* (ny. egyetemi m. tanár ELTE SEK) előadása a nagyvárosi city-k funkcionális tagolódásáról szólt, *Bányászné Kristóf Andrea* (adjunktus, NYE) a régi-új urbanizációs tendenciákat mutatta be a budapesti agglomeráció déli szektorában, *Pintér János* (doktorandusz, SZE) a 20. század folyamán kiválással önállósodott falvak típusairól beszélt, végül *Máté Éva* (tanársegéd, PTE) a nemzetközi dezurbanizáció ingatlanpiaci hatásait elemezte Magyarországon.

A II. szekció levezető elnöke *Lenner Tibor* (egyetemi docens ELTE BDPK) volt. A szekcióban nyolc előadást hallhattak a részt vevők. *Gyenizse Péter* (egyetemi docens, PTE) Szeged lakott területének geoinformatikai minősítését mutatta be, *Vanyúr Blanka* (doktorandusz, ELTE) az overtourism jelenség mérésének a lehetőségéről szólt, Budapest példáján. *Kovalcsik Tamás* (tanársegéd, SZE) a szuburbanizáció és a választói magatartás térbeliségének összefüggését elemezte. *Maráz Henriett* (doktorandusz, PTE) a megyei jogú városok és a településmarketing kapcsolatát, *Pirisi Gábor* (adjunktus, PTE) és három kutatótársa a kisvárosi fejlődési modellek rezilienciáját, míg *Kókai Sándor* (egyetemi m. tanár, NYE) az Északkeleti Felföld városhálózatát mutatta be 1870-ben. Végül szót kaptak a házigazda Földrajzi Tanszék hallgatói is. *Ibrar Ullah* (doktorandusz) angolul tartott előadást „Urban Flood Resilience Assessment using Hazard AHP Method: A Case Study of Győr City” címmel. *Lenner Luca* (egyetemi hallgató) pedig a budapesti agglomerációban fellelhető bevásárlóközpontok térbeli elhelyezkedését vizsgálta térinformatikai módszerek segítségével.

A konferencia zárásaként a szervezők reményüket fejezték ki, hogy nem kell újabb két évet várni a következő büki találkozóra.